

Iktatószám		Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás	
				Tárgy	
				331.957	
				Hely	
				Idő	
				"1913"	
				Személy	
				Helyszám	
				331.957 "1913"	

Szerző *Jancsó K.*
Cím *Utbaigazító hivatal.*

Forrás: *Világ*

Bp.

1913

4/22.

Utbaigazító hivatal

A főváros új közintézménye

Budapest, június 21.

A közigazgatás körébe nap-nap után újabb feladatok, s mind nagyobb tömegek vonatnak be, amely körülmény, különösen a hatalmas fejlődő fővárosnál, maga után vonja, hogy a közigazgatási jog terén még a szakértőknek is nehéz eligazodni. Mennyivel inkább áll ez a közönségre, főleg ennek az alsóbb társadalmi osztályhoz tartozó részére. Míg a vagyonos osztályok épp vagyoni erejükkel fogva könnyen igénybevehetik a szakértő támogatását, s így az esetleges károsodást, mely a gyors tájékoztatás hiányának következményeképp előállhat, könnyen elkerülhetik, addig a vagyontalan osztályhoz tartozók teljesen védelem nélkül állanak. Pedig mindannyiunknak erkölcsi és anyagi érdeke megköveteli a tájékoztatást. Ezen, az igazán életbevágó hiányon akar segíteni a fővárosi kommunális politika legújabb alkotása. *Bárczy István* polgármester rezsimje a kommunális politika számos áldásában részesítette már eddig is amerikai tempóban fejlődő fővárosunk közönségét, külföldi szaktekintélyek ismételt elismeréssel tanulmányozták ezeket az alkotásokat, melyek közül egyik-másik intézménnyel Európát is megelőztük. Majdnem azt lehet azonban mondani, hogy ez a legújabb alkotás, az utbaigazító hivatal, a szociálpolitika eddigi hajtásai közt a legértékesebb. Mert hisz, amíg a kommunális politika eddigi eredményei, épp annál a szűkös anyagi erőnél fogva, mely az alkotásnál a dolog természetéből folyólag rendelkezésre állott, a közönség egy kisebb részének igényét elégítették ki, addig a közeljövőben életbelépő utbaigazító hivatal

utbaigazításait, felvilágosításait a főváros minden hozzáforduló lakosa igénybe veheti.

Külföldi tanulmányut, a kérdésnek minden oldalról alapos mérlegelése után tegnap a jogügyi bizottság foglalkozott az elnöki ügyosztály idevonatkozó elaboratúrájával. A nagy szakértelemmel, s kiváló körültekintéssel kidolgozott tervezet még a szociálpolitikai és a pénzügyi bizottság retortáin megy keresztül, mielőtt a közgyűlés elé kerülne. Remélhetőleg ezt az utat a leggyorsabb tempóban teszi meg az új intézmény, hogy mielőbb megkezdhesse üdörös működését, melynek hiányát főleg a főváros alsóbb társadalmi rétegei már rég sinylik. Az utbaigazító hivatal, amint az eddigi munkálatokból látható, a németországi hasonló intézmények minden előnyét magában foglalja s még ezekkel szemben is jelentős haladást képvisel. A hatósági utbaigazító hivatalok hazája a Német Birodalom, fejlődésük ebben az or-

szágban volt a legerőteljesebb. Ez a fejlődés kégyökérből indult ki. Egyes városok már a múlt század 90-es éveiben egy-egy tisztviselőjük kötelességévé tették, hogy közigazgatási ügyekben utbaigazítsák a feleket abban a tekintetben, hogy ügyülmelyik hatósághoz tartozik. Ez a hatáskör azonban az igényeket nem elégítette ki. Általános volt ugyanis a tapasztalat, hogy az alacsonyabb sorsu, szegényebb, épp ezért gyámoltalanabb egyének az adott utbaigazítás után újabb panasszal fordultak a hivatalhoz. Az ügyükben megjelölt hatóságtól a kellő elintéztést vagy egyáltalán nem kapták meg, vagy csak oly későn, hogy emiatt keresetükben, vagy egyéb életviszonyaikkban pótolhatatlan kárt szenvedtek. Állandóan arról panaszkodtak, hogy az egyes hivatalok tisztviselői a feleket nem hallgatják meg türelemmel és a szükséges felvilágosítást nem adják meg. Ezen körülmények folytán tértek

át az utbaigazító hivatalok a részletes tanácsadásra is, ezt azonban már csak a vagyontalanoknak és csekélyebb jövedelműeknek nyújtották és pedig nem csupán közigazgatási, hanem kisebb jogi kérdésekben is.

Ezek az elveken épül fel majd a főváros utbaigazító hivatala is. A tervezet szerint a hivatal feladata hármas főirányu lesz. Elsősorban a főváros minden lakosának közigazgatási ügyekben ad felvilágosítást, másodsorban a főváros vagyontalan és csekély jövedelmű lakosai részére általában, tehát nemcsak közigazgatási ügyekben tanácsot ad. Ilyen vagyontalan és csekély jövedelmű egyéneknek azokat tekintik, akiket a törvény szegényszámba való perlésre feljogosít. Ezt a fogalmat a szabályrendelet még közelebbről is meghatározza, mikor a csekély jövedelem fogalmául az évi 2400 koronán aluli keresetet, vagy legföllebb két szobából és konyhából álló lakás bérletét jelöli meg. Épp ezért nem lesz és nem is lehet sérelmes az intézmény az ügyvédségre nézve. Az utbaigazító hivatal harmadik feladatköre lesz, hogy a tanácsadási ügyekben segítségükre legyen ügyeik elintézésé körül a szegény és csekélyjövedelmű feleknek. Ez az eset akkor következhetne be, ha a fél teljesen járatlan, annyira ügyefogyott, hogy maga eljárási képtelen, ha az ügy elintézése sürgős, mert máskülönben a késedelem erkölcsi, vagy anyagi kárral járna. Végül még abban az esetben is kötelessége lesz az utbaigazító hivatalnak közreműködni a felmerülő kérdés körül, ha ennek gyors elintézése közegészségi, közbiztonsági okból szükséges.

A községi utbaigazító-hivatal tulajdonképpen szerve a központi városházán lesz, ezenfelül a periferiákon is lesznek kirendeltségek, fiókjai. A kiren-

sékes fővárosi házinyomda 1913

deltségek felállítására a felmerült szükség szerint fog bekövetkezni, ezeknek számát a tervezet nem írja elő. Egvelőre, első kísérletképp, az intézmény életbeléptetésével nyolc kirendeltség felállítását tervezik és pedig keltőt a budai oldalon, hatot a pesti oldalon, a Népházban s nagyjórészen a városi kislakások telepein. A közönség érdekeit minden tekintetben a legnagyobb körültekintéssel védi a tervezet. A rendes hivatalos órákon tul hetenkint háromszor: hétfőn, szerdán és pénteken délután 6 és 8 óra, ünnepnapokon s vasárnap délelőtt 9 és 12 óra közt ugy a központban, mint a kirendeltségeken hivatalos órákat tartanak. Modern szemponatok: előzékenység a felekkel szemben, gyors, pontos, szóbeli felvilágosítás, a levelezés lehető elkerülése irányítják a hivatal működését. Az utbaigazítás a feleknek költségeket alig okoz, csupán az okmány- és postabélyegekkal, vagy egváb postai költségekkel járó készkiadásokat térítik meg, sőt a szegények ezen költségektől is megszabadulhatnak. Egvszóval, rövid időn belül, ha csak a kormány a jóváhagyással nem fogja a dolgot késleltetni, olvan új intézmény áll a fővárosi publikum rendelkezésére, melynek németországi multja, tervezőinek kiváló szakértelme biztosíték arra, hogy a hozzáfűzött várakozásoknak minden tekintetben meg fog felelni. Németországban ma 114 ilyen jogi tanácsadói hivatal működik melyek közül 80 városi, 34 kormányhatósági intézmény, ez utóbbiak a kisebb községekben állanak fenn. Vajjon mikor jutunk oda, hogy nálunk, Budapesten kívül, akár a többi városaink jóvoltából másutt is ily modern kommunális intézmény szolgálja a közösség érdekeit.

Jancsó Károly.